

Ανακοίνωση Τύπου

Το μέλος του Ε.Γ. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και υπεύθυνος για θέματα παιδείας κ. Κώστας Σημίτης δήλωσε με αφορμή τις ανακοινώσεις του Υπουργείου Παιδείας για την ανώτατη εκπαίδευση τα εξής :

1. Η χρονική επιλογή

Το Υπουργείο δίνει στη δημοσιότητα τις προτάσεις του στα μέσα Ιουνίου, σε μία περίοδο δηλαδή κατά την οποία οι πάντες γνωρίζουν ότι τα Πανεπιστήμια είναι πλήρως απορροφημένα με τις εξετάσεις, ενώ θα ακολουθήσει η δέμηνη περίοδος απορρύθμισης του πανεπιστημιακού χώρου λόγω θερινών διακοπών.

Πιστεύει λοιπόν σοβαρά ο Υπουργός ότι οι προτάσεις του είναι δυνατόν ν'αποτελέσουν αντικείμενο συζητήσεων στην πανεπιστημιακή κοινότητα και στα πανεπιστημιακά όργανα αυτήν ακριβώς την περίοδο; Ή μήπως αυτό είναι που θέλει να αποφύγει σε τελευταία ανάλυση ο Υπουργός;

Εάν πάλι υπάρχει πρόθεση να γίνει ουσιαστικός διάλογος από τον Σεπτέμβριο, τότε για ποιά λόγο δόθηκαν τώρα στη δημοσιότητα οι προτάσεις;

2. Το Υπουργείο Παιδείας δεν προτείνει νέο θεσμικό πλαίσιο, καθώς δεν θίγεται ούτε η δομή ούτε η οργάνωση των Ελληνικών Πανεπιστημίων.

Εκείνο που επιδιώκει ξεκάθαρα το Υπουργείο Παιδείας είναι η ανακατανομή της πανεπιστημιακής εξουσίας προς την κατεύθυνση της προ του 1982 κατάστασης, δηλαδή σε όφελος των καθηγητών της πρώτης βαθμίδας και σε βάρος των φοιτητών και των διδασκόντων των χαμηλότερων βαθμίδων.

Συγκεκριμένα :

α. Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τα πολυμελή στα ολιγομελή πανεπιστημιακά όργανα.

Γίνεται αναφορά στις προτάσεις της Οικουμενικής Κυβέρνησης το 1990. Αποσιωπάται όμως η πλήρης αντίθεση που εξέφρασαν τότε στη διάρκεια του διαλόγου όλες σχεδόν οι Σύγκλητοι στην πρόταση για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων.

β. Ο περιορισμός της φοιτητικής συμμετοχής στο μισό προκειμένου περί εκλογών οργάνων διοίκησης, και μάλιστα χωρίς ουσιαστική αιτιολογία, αποσκοπεί έμμεσα στη συκοφάντηση της φοιτητικής συμμετοχής

και στη χρέωση σε αυτήν των όποιων φαινομένων κομματικοποίησης των σχετικών διαδικασιών.

γ. Η κατάργηση του σημερινού συστήματος εξέλιξης των μελών Δ.Ε.Π.

Ως ουσιαστικό επιχείρημα χρησιμοποιείται το γεγονός ότι, με ευθύνη της ίδιας της πανεπιστημιακής κοινότητας και των αρμοδίων εκλεκτορικών σωμάτων, έχει εκφυλιστεί το σημερινό σύστημα εξέλιξης και έχει μετατραπεί σε ένα κλειστό σύστημα.

Ποιός εγγυάται όμως ότι και το προτεινόμενο σύστημα δεν θα εκφυλιστεί εξ ίσου εύκολα ή εξ ίσου γρήγορα; Και ποιός επιτέλους εγγυάται για την αξιοκρατία στην οποία γίνονται συνεχώς επικλήσεις;

Μήπως σε τελευταία ανάλυση πρόκειται για ένα σύστημα που εγγυάται μόνο την αύξηση της εξάρτησης των χαμηλών βαθμίδων από τις υψηλές;

δ. Ο αυξημένος ρόλος των Καθηγητών της πρώτης βαθμίδας στις εκλογές Δ.Ε.Π. δείχνει καθαρά την πρόθεση εκ νέου μεταφοράς ενός σημαντικού μέρους της εξουσίας στους Καθηγητές της πρώτης βαθμίδας. Η προτεινόμενη ρύθμιση, σε συνδυασμό με το πρότεινόμενο σύστημα εξέλιξης των μελών Δ.Ε.Π., δείχνει ότι η ουσιαστική πρόθεση του Υπουργείου είναι η ανακατανομή των εξουσιών προς όφελος των Καθηγητών της πρώτης βαθμίδας.

ε. Η προαναφερθείσα πρόθεση ολοκληρώνεται με την υποβάθμιση των μελλοντικών Δεκτόρων στο επίπεδο των Βοηθών του προ του Νόμου Πλαισίου του 1982 καθεστώτος όπως επίσης και η στέρηση του δικαιώματος επίβλεψης διδακτορικών διατριβών από τη βαθμίδα του Επίκουρου καθηγητή.

3. Η εισαγωγή των 2 κύκλων προπτυχιακών σπουδών.

Σε όσες χώρες υπάρχουν οι δύο κύκλοι, συνδυάζονται με την έννοια του προδιπλώματος που αναφέρεται σε ένα σύνολο γενικών γνώσεων.

Στην πρόταση του Υπουργείου οι δύο κύκλοι προτείνονται απλώς ως ένα διοικητικό μέτρο υποκατάστασης του θεσμού των προαπαιτούμενων μαθημάτων.

Αγνοεί άραγε το Υπουργείο ότι, όπου το επιτρέπουν οι συνθήκες και υπάρχουν προαπαιτούμενα μαθήματα, δεν εμφανίζονται τα αρνητικά φαινόμενα στα οποία αναφέρονται οι προτάσεις;

Και δεν κατανοεί το Υπουργείο ότι, όπου οι συνθήκες δεν επιτρέπουν την ύπαρξη προαπαιτούμενων μαθημάτων, δεν θα είναι εφικτή ούτε και η λειτουργία των δύο κύκλων;

4. Τέλος το Υπουργείο στο πνεύμα του νεοφιλελευθερισμού επιδιώκει να περιορίσει τη δωρεάν παιδεία συγκαλύπτοντας το γεγονός αυτό με ασαφείς υποσχέσεις παροχών, που όπως έδειξε η κυβερνητική πρακτική παραμένουν ανεκπλήρωτες. Οι κοινωνικές ανισότητες θα επιταθούν.